

Un llibre defensa l'existència d'un taller a Ripoll on es van construir les Majestats romàniques

La Majestat de Beget CEDIDA PER L'AJUNTAMENT DE RIPOLL A L'ACN.

El llibre *El mestre de Ripoll* defensa la hipòtesi de l'existència d'un taller a Ripoll entre els segles XI i XII on s'haurien construït les Majestats. Es tracta d'una novel·la gràfica [<http://app.box.com/s/rbbkq6vsvnq9dw2fgkl307iy3cvkbos4>] editada en format digital per l'Associació Palimpsest que es basa en la tesi de l'artista i expert Rafael Bastardes (1912-1997), que assegurava que darrere d'una dotzena d'aquestes figures hi havia un mateix taller vincular al monestir de Ripoll. Les Majestats són figures policromades de fusta que representen un Crist Triomfant sobre la mort i que s'han convertit en icones del romànic català.

Gaspar Tarrida i Francesc Morera, membres de Palimpsest, expliquen que van tenir coneixement d'aquesta tesi quan de casualitat els va caure a les mans el llibre *Les Majestats del Taller de Ripoll*, autoeditat el 1991 per Bastardes. "El va fer en el darrer període de la seva vida i, al ser també un tallista i escultor, sabia del que estava parlant", assenyala Morera a l'Agència Catalana de Notícies.

"Quan vam llegir el llibre, la història ens va captivar", assegura Tarrida, membre. Per això, li han dedicat una publicació que té com a protagonista un personatge de ficció, Nofre, el deixeble més jove del taller del Mestre de Ripoll. Els textos s'acompanyen amb imatges en 2D on es reproduïxen elements de la història i ambients i QR amb àudios.

El que exposa Bastardes és que hi ha un seguit d'elements en comú que confirmarien que les talles es van fer en un mateix taller. Entre ells, destaca Morera, hi havia un "mateix tall d'eina", la presència d'elements idèntics com una mateixa barba, un cinturó amb dos cordons que baixen o els acabats, entre d'altres. L'estil era clarament "bizantí", on es veu un crist triomfant, cobert d'una llarga túnica i que ha esdevingut una imatge icònica del romànic català amb el nom de 'Majestats'.

La principal incògnita, segles després, és qui podria ser el mestre del taller. "Tant podia ser un monjo o un laic que tenia un taller al costat del monestir de Ripoll", assenyala Morera. En aquella època, el monestir de Ripoll era un gran centre cultural. Des de l'Scriptorium i, gràcies als còdexs que l'Abat Oliba va portar dels seus viatges, es van reproduir moltes còpies dels llibres i el monestir "va ser una gran fotocopiadora de l'època" per fer arribar els coneixements a la resta de centres de culte, segons Morera. Una imatge que contrastarà amb la de Crist representat com a màrtir i amb dolor, "els cristos que pateixen, propis de la reforma gregoriana" que va venir just després i que es van acabar imposant a Occident, afegeix.

"En el llibre de Bastardes també hi ha un mapa on es veu com a Ripoll no hi ha 'Majestats' però al seu voltant sí, des del Berguedà, passant per la Garrotxa, el Conflent i a la Cerdanya, un fet que també situa la capital del Ripollès com a motor d'aquest art. La gran majoria de les talles de fusta que s'han preservat es troben en museus i, de forma més puntual, com la de Beget, al Ripollès, encara llueix a l'altar de l'església. Un patrimoni que els autors volen reivindicar. La presentació del llibre serà aquest divendres al Museu Etnogràfic de Ripoll.

Publicat a:

Font del document:

<http://www.elpuntavui.cat/cultura/article/19-cultura/2389621-un-llibre-defensa-l-existencia-d-un-taller-a-ripoll-on-es-van-construir-les-majestats-romaniques.html>